

Cap sur l'école inclusive
en Europe

Fișă de resurse

Influența curentului umanist și a "noii educații"

Trunchiul modulului / E

În timp, percepția privind dizabilitatea de către societățile europene a evoluat de la o pedeapsă divină meritată la un statut de ființă socială egal cu cel al altora.

Această evoluție, care a început în a doua jumătate a secolului al XIX-lea, a fost accentuată după cel de-al doilea război mondial.

Această schimbare radicală poate fi explicată prin vigoarea curentului umanist care se manifestă în această perioadă a istoriei noastre. Această filozofie va inspira marii profesori ai noii școli. Pentru o mai bună înțelegere a spiritului legilor și a Convenției ONU privind persoanele cu handicap, este important să rezumăm fundamentele acestui curent de gândire și influența sa asupra noii școli.

1/ Filosofia umanistă

Umanismul este o mișcare a gândirii care a apărut în Renașterea italiană, pentru a se îndepărta de dogmele și credințele din trecut ale obscuranților, prin găsirea bazelor cunoașterii care sunt valori, filosofie, literatură și artă așa cum au fost concepute în antichitatea greco-romană.

Această filozofie plasează ființa umană în centrul tuturor preocupărilor, eliberate de toate influențele divine sau de alte influențe. Umanismul se bazează pe noi valori precum raționalitatea și liberul arbitru.

În sensul său modern, cuvântul umanism se referă la o mișcare optimistă de gândire, al cărei scop este de a facilita dezvoltarea omului, în care are toată încrederea în capacitatea sa de a învăța și de a-și îmbunătăți viața. existență.

2/ Noua educație

Pentru umaniști, pedagogia are o importanță considerabilă, deoarece îi dă copiilor armele să se îndepărteze de dogmele iraționale și să înflorească neîngrădit.

Mulți educatori mari au fost inspirați de filosofia umanistă de a oferi o concepție despre școală pe baza:

- le respect de la personnalité de l'enfant

- respectarea personalității copilului
- semnificația dialogului dintre profesor și student
- spiritul de emulare între elevi
- alternanța între activități distractive și educaționale
- deschiderea spre adevărata societate și pentru lume

Noua educație pledează pentru participarea activă a indivizilor la formarea proprie. Învățarea nu este doar o acumulare de cunoștințe, ci trebuie să faciliteze în primul rând dezvoltarea socială a elevului și a adultului în proces. Ea se bazează pe observație pentru a-și identifica interesele și pentru a încerca să-i ascuțească curiozitatea care deschide dialogul. Acestea sunt metode de predare "active". Acordă o importanță egală diferitelor discipline educaționale, indiferent dacă acestea sunt intelectuale, artistice, fizice sau manuale.

Pedagogii umaniști ai Renașterii au rezumat destul de bine această concepție pedagogică printr-o scurtă aplecare: "copilul nu este o vază plină, ci un foc aprins".

Acești mari pedagogi, deseori erudiți, au constituit de-a lungul secolelor o adevărată aristocrație a inteligenței care se opunea metodelor de predare ale școlii obișnuite, prea standardizate și mecanice, și cântărea asupra alegerilor politice.

Noua mișcare școlară a avut o influență decisivă în afirmarea noțiunii de educabilitate a copiilor. Ei a inspirat în mare măsură politicile de îngrijire a handicapului